

—'Εν Γενούη ιερεύς τις ἐκάλεσεν ἕτερον συνά-
δελφόν του εἰς μονομαχίαν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὗτος
ἐσυκοφάντει αὐτὸν διαδίδων ὅτι πρὸ τῆς ἱεροτελεστίας
πίνει συκολάταν καὶ διακράττει ἄλλας παρατυπίας. Ὁ
προσβληθεὶς ἔστειλεν ὡς μάρτυράς του δύο ἄλλους
ιερεῖς. Ἄγνωστον ἂν ἐγένετο ἡ μονομαχία καὶ ὁποῖον
ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν.

—'Επωλήθη ἐσχάτως ἐν Λονδίῳ ἀντὶ 1500
φράγκων δέσμη παιγνιοχάρτων μοναδικῆ εἰς τὸ εἶ-
δος τῆς. Τὰ παιγνιοχάρτα ταῦτα ἐφιλοτεχνήθησαν τὸν
παρελθόντα αἰῶνα καὶ περιέχουσι σχεδιάσματα καὶ εἰ-
κόνας ἀναφερρομένας εἰς τοὺς χρόνους τῆς βασιλείας
τῆς Ἀγγλίας "Αννης. Ἡ δάμα κόυπα εἶνε αὐτῆ ἢ
"Αννα, ὁ δὲ ῥήγας κόυπα εἶνε ἡ πριγκηψ Γεώργιος
τῆς Δανίας· ἡ δάμα καρρῶ εἶνε ἡ βασιλισσα τῆς Δα-
νίας· ἡ δάμα σπαθὶ εἶνε ἡ πριγκηπισσα τῆς Πρωσ-
σίας, καὶ ἡ δάμα μπαστοῦνι ἡ πριγκηπισσα "Αννα
τῆς Ῥωσσίας.

— Ὑποδηματοποιός τις ἐν Γοτιγγῇ εὖρε παράδο-
ξον ἐνθύμημα τοῦ ποιητοῦ Χάινε ἐν τῷ οἴκῳ του τὸ
ἐνθύμημα τοῦτο εἶνε αὐτόγραφος ὑπογραφή τοῦ μεγάλου
ποιητοῦ κεχαραγμένη... ἐπὶ μιᾶς ὑέλου παλαιοῦ
παρθύρου ἐν ἔτει 1820. Ὁ φιλόμουσος ὑποδηματο-
ποιός ἀπέσπασε τὸ εὐθραυστον αὐτόγραφον καὶ ἐδώ-
ρησε τοῦτο εἰς τὸ μουσεῖον τῆς πόλεως.

— Εἰς τὸν ὄμιλον τῶν ἐστραμμένων συγγραφέων
προστίθενται δύο ἔτι: Ὁ Σάχης τῆς Περσίας δημο-
σιεύων τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τοῦ εἰς Εὐρώπην τα-
ξειδίου, καὶ ὁ πρόην βρασιλεὺς τῆς Σερβίας Μιλάνος
ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Κόμης τοῦ Τακόδα» ἐκδίδων εἰς
τρεις τόμους γαλλιστὶ τὰς ἰδικὰς του ἐντυπώσεις ἐκ
τῆς διὰ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ-
δρομῆς του.

— Κατὰ δημοσιευθεῖσαν σημείωσιν τῶν εἰσπράξεων
τοῦ ἐν Νέα Ὑόρκῃ γερμανικοῦ μελοδράματος κατὰ
τὴν θεατρικὴν περίοδον 1888—89 αἰ μᾶλλον προσ-
οδοφόροι παραστάσεις ὑπῆρξαν αἱ τῶν βαγνερεῶν
ἔργων, ὑπὲρ πάσας δὲ αἱ τοῦ «Χρυσοῦ τοῦ Ῥήνου»
ἐννέα θεατρικαὶ ἐσπερίδες, ἐξ ὧν εἰσπράχθησαν 31
χιλ. δολλάρια.

— Ἰδρυθὴ ἐν Λονδίῳ μετοχικὴ Ἑταιρία σκοπὸν
ἔχουσα ν' ἀποκτήσῃ τὸ μονοπώλιον τοῦ ἄρτου. Πρὸς
τοῦτο δὲ διαπραγματεύεται τὴν ἀγορὰν 277 ἀρτοποι-
εῶν. Ἀλλὰ τὰ κεφάλαιά της εἶνε τόσο μεγάλα,
ὥστε καὶ μετὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ἀρτοποιεῶν τούτων
διαθέτει τόσα ὅσα ἀρκοῦσι πρὸς λειτουργίαν αὐτῶν.

— Ἡ Ἐφημερίς τοῦ Πεκίνου ἐγκαυχου-
μένη ἐπὶ τῇ χιλιετῇ ἡλικίᾳ της, ἦν συνεπλήρωσεν
ἐσχάτως, ἀναγράφει πρὸς ἰδίαν τῆς τιμὴν ὅτι ἐκ τῶν
κατὰ καιροὺς συντακτῶν τῆς 1900 ἔχουσιν ἀποκεφα-
λισθῆ.

— Εἰς ξυλόστρωτον ὁδὸν τῶν Παρισίων συνέθη
ἐσχάτως τὸ ἐξῆς παράδοξον φαινόμενον· μόλις ἐφθα-
νον αἱ ἀμαξαὶ εἰς τι σημεῖον οἱ ἵπποι ἀνετινάσσοντο,
ἀρηνιάζον. Μικροῦ δεῖν συνέθησαν καὶ δυστυχήματα
καὶ ἡ ἀστυνομία διέκοψε τὴν κυκλοφορίαν. Γενομένης
δ' ἐπιτοπίου ἐρεῦνης εὐρέθη ὅτι οἱ ἵπποι ἠλεκτρίζοντο
πατοῦντες ἐπὶ τοῦ ὑγροῦ ξύλου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχαν
ἐκκενωθῆ ρεῦμα ἠλεκτρικὸν ἐξ ἀποκοπέντος σύρμα-
τος ἠλεκτρικοῦ φανοῦ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΔΩΔΕΚΑ ΕΤΩΝ ΥΠΝΟΣ

Ἐν κωμοπόλει τινὶ τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολι-
τείας ἀγρονόμος ὀνόματι Ἐρμαν Ἄρμς κοιμᾶται
μέχρι σήμερον σχεδὸν ἀδιακόπως ἀπὸ τοῦ ἔτους 1877.
Ἄλλοτε ἔπαθεν ἐκ πυρετῶν, μόλις δ' ἀναρρώσας
ὑπέκυψεν εἰς ὕπνον τριῶν ἐτῶν. Ἐξύπνησε μίαν
πρωίαν πολὺ καλὰ καὶ μετέβη εἰς τὸν θερισμόν. Ἀλλὰ
μετ' ὀλίγον ἐνύσταξε πάλιν καὶ ἐκοιμήθη ἄλλα τρία
ἔτη. Ἐξυπνᾷ ἐκ νέου ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, εἶτα δὲ πί-
πτει πάλιν εἰς τὸν βαθὺν καὶ ἀτελεύτητον αὐτὸν
ὕπνον, ὅστις διακόπτεται μόνον ἐπὶ τινὰς στιγμὰς
καθ' ἐκάστην. Οἱ ἰατροὶ ἐδοκίμασαν πᾶν εἶδος φαρ-
μάκου, κινίνην, στρυγγίνην — ἀλλ' εἰς μάτην. Οἱ
δύο υἱοὶ τοῦ κοιμωμένου βλέποντες παρατεινομένην
ἐπὶ ἔτη τὴν θλιβεράν αὐτὴν κατάστασιν τοῦ πατρὸς
ἀπηγγονίσθησαν ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον. Ἄλλ' αἱ σω-
ματικαὶ καὶ πνευματικαὶ δυνάμεις τοῦ πάσχοντος
ἔχουσιν ἐξαστραμένη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε οὐδὲ ἠγνόησε
τῶν δύο υἱῶν του τὴν ἐξαφάνισιν. Κεῖται ὡς πτώμα
ἐπὶ τῆς στρωμνῆς καὶ παρ' αὐτῷ ἀγρυπνεῖ ἡ ταλαί-
πωρος σύζυγος μὴ καταλείπουσα οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν τὸ
προσεφάλαιόν του.

ΕΛΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ἱγνηρετικὴ δικαιολογία.

Ἡ κυρία: Εὐλογημένη Κατερίνα, δέν σου φθάνει
ένα κερί γιὰ νὰ πλέξης τὴν κάλτσα σου παρὰ
κατὶ δύο; ...

Ἡ ὑπηρέτρια: Δέν κιάω δύο, κυρία! ἕνα ἦτον
καὶ τῶκοψα ἴς τὴ μέση.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ἡ χώνευσις παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ.

Πόσον ἐσφαλμένοι γινώμα ἐπικρατοῦσι παρὰ τοῖς
πολλοῖς περὶ τῶν διαφορῶν τροφίμων καὶ τῆς εὐκόλου
ἢ δυσκόλου χωνεύσεως αὐτῶν ἀποδεικνύει ἡ ἐξῆς ση-
μειώσις γενομένη ὑπὸ διακεκριμένου γάλλου ἐπιστήμονος
ἐπὶ τῇ βῆσει μακρῶν καὶ ἀσφαλῶν παρατηρήσεων καὶ
ὀρίζουσα πόσον χρόνον μένει ἐκάστη τῶν πρὸς τροφήν
χρησίμων ὑλῶν ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ στομάχῳ:

Ἡ ὄρυζα 1 ὥραν, οἱ πλείστοι τῶν ἰχθύων 1 1/2
ὥραν, τὸ βρασμὸν γάλα καὶ τὰ ὠμά αὐγά 2 ὥρας,
τὰ τηγανητὰ αὐγά καὶ τὸ ἄβραστον γάλα 2 ὥρας καὶ
45', τὰ βραστά αὐγά 3 ὥρας, ὁ ἄρτος, τὸ βόειον κρέας
ψητόν, ὁ τυρὸς 3 1/2 ὥρας, πουλαρικὰ βραστά 3 1/2
ὥρας καὶ ψητὰ 4 ὥρας, τὸ βόειον πάχος 5 ὥρας καὶ
40'. Ὅλων δὲ τούτων ταχύτερον χωνεύουσι τὰ διά-
φορα ὄσπρια. Οἱ ἀνωτέρω ἀριθμοὶ δὲν εἶνε οἱ αὐτοὶ
διὰ πάντα ἀνθρώπων· ὀρίζουσι μόνον τὸν μέσον ὄρον,
ποικίλλουσι δὲ ὀλίγον κατὰ κράσεις, ὥρας τοῦ ἔτους καὶ
ἄλλας περιστάσεις ἐσωτερικὰς ἢ ἐξωτερικὰς. Ἄλλ' ἡ
ἀναλογία μένει πάντοτε ἡ αὐτῆ.